

Károlyi Lajos, alomvirágok is virágok almok rent embere, egy
 kiont félve állok a koporsóhoz, hogy bizony vegyem töled a város
 nevében, amely koronát küldött ravatalodra, a segedi
 irók is igazpírók is a kecsesi dolgok nevében is, amelyekről
 írva van hogy, mint lacrimacrerum. A kultúrpalota
 külsőjei nevében, amelyekben néha felszárultak, mindig
 aláírta megajándékozott, a rent Ferenc Storette - je
 nevében, amelyekkel utoljára lapotál nálunk, a mi
 félünk, a mi félünk, a mi félünk nevében, az ugynevezett
 liget bekérni is félünkkel nevében, amelyek ha hara
 jónak, már csak, új lakosságban csatophatnak bele
 elmentalan almodba. Félve állok ide, Károlyi Lajos,
 mert nem vagyok benne egészen bizonyos, hogy
 ilyenkor képszelés-e te az életből való elvonulá-
 sdat a főne talik-e nevében és a rajz is gompis
 tanácsban, a koronában is bizonytalanban. Azt
 hiszem, te úgy képszelés a halálodat, hogy az olyan
 lesz, mint marechal-nak róvid a kert zugában,
 a mely napinossan, ére vettem, lénem meg
 halk koppanással se utca, hullatja el sapadt mérműt
 a nyár-vép mellében. Elmentett faj virága a segedi
 emberkertnek, bele kell nyugodni elbe a kiont
 gompisában, amit az emberek is a dolgok vírók
 értek, a mely mindegyikük kell annak kiont
 lebegettelkednek, hogy a mely tartja Károlyi te-
 vonulását a tavan, ^{Miközben} az ismétlődő festője ki-
 vonul, a nyírási életből a halálhoz ismétlődő varosi-
 ba. Aztán, te ebben a nyírási életben is tinta-
 nellem álltal, árnyék, amit se bajok, se gompis-
 gek meg nem követhetnek, az őrök magunknak em-
 bere meg nem várati körében is, ahhoz meg
 a szeretettel se lehetett egészen közel férni.
 Esztétikáitólja mint magát az a rejtettség em-
 ber, aki eljött dinoréget állni koporsóid körül
 és esztétikáit ki földi leghihető schmit
 mára az ep, esztétikáit a jár zöld
 zártkört és né is az aldos nap is esztétikáit
 deti aranyba koporsóidat, aki életében sohasem
 jártál az élet napos oldalán. Esztétikáit
 mi a veledlételnék az utolsó érzésben az em-
 beri lelkek mely népségi és a természetnek
 azok a halhatatlan népségi, amelyekért ér-
 demes végigélni az életet.

Ugynevezett nedtem ma reggel néhány nál
 ibolyát, a te ligetében, idetemen ábrát a
 koporsóid, az kisérjének téged oda, ahol az
 irókivalis róvidi kört vár az írtak, herra-
 tap földi róvidi festője, Károlyi Lajos!

55.802.

32.

Móra Ferenc
Múzeum Szeged